

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควร นายองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ขอเสนอร่าง
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อพิจารณา
และให้ความเห็นชอบ ตามความในมาตรา ๒๙, ๔๖, ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ
บริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒)

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติ มาตรา ๓๑, ๓๒, ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำ
ของคณะกรรมการ ประกาศกำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพื่อประโยชน์ใน
การกำกับดูแลการประกอบกิจการให้ราชการท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งกิจการที่เป็น
อันตรายต่อสุขภาพ หมายถึงกิจการที่อาจก่อให้เกิดปัญหาสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม สारมลพิษทาง
อากาศ น้ำ หรือมลพิษอื่น ๆ ตลอดจนสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของ
ประชาชนที่อยู่ข้างเคียง

ดังนั้นจึงขอเสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตราย
ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม เพื่อพิจารณา เห็นชอบต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบ ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลและประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๔ องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม โดยเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มและนายอำเภอแก่งคร้อ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตตำบลนาหนองทุ่ม นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผยที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มแล้วสามสิบวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

“ข้อกำหนดของท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบการกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือให้บริการใดๆ เพื่อประโยชน์อันมีมูลค่า

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“สิ่งปฏิภูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ขยะพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่ของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสี้ง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

หมวด ๒

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

๕.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

- (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด
- (๒) การประกอบกิจการเลี้ยงรวบรวบสัตว์หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้นทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๕.๒ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

- (๑) การฆ่าหรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหารเรขายหรือขายในตลาด
- (๒) การหมัก ฟอก ดาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์
- (๓) การสะสมเขาสัตว์กระดูก หรือชิ้นส่วนที่ยังมิได้แปรรูป
- (๔) การเคี้ยวหนังเอ็นหรือไขสัตว์
- (๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ดาก เฝာหรือกรรมวิธีใดๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร
- (๖) การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์
- (๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง

๕.๓ กิจการที่เกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่ม น้ำดื่มยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเรขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

- (๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซิอิ้ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่างๆ

(๒) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ปลาส้ม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แช่เย็น จากผัก ผลไม้ หรือพืช อย่างอื่น

(๔) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาย บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน บีบ ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด

(๕) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ ลูกชิ้น

(๖) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี ขนมจีน กวยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้น เส้น เกี๊ยมอี๋ เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๗) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี สปาเกตตี้ พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๘) การผลิต ขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปี๊ยะ ขนมอบอื่นๆ

(๙) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ น้่านม หรือผลิตภัณฑ์จากน้่านมสัตว์

(๑๐) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์ เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม

(๑๑) การผลิตไอศกรีม

(๑๒) การคั่ว การสะสม หรือแบ่งบรรจุ กาแฟ

(๑๓) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผลอื่นๆ

(๑๔) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู ขาวหมาก น้ำตาลเมา

(๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค น้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ

(๑๖) การผลิต การสะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง

(๑๗) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืชผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด

(๑๘) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๑๙) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร

(๒๐) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม

(๒๑) การผลิต การสะสม หรือแบ่งบรรจุ แปะแซ

(๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น

(๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร

(๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร

๕.๔ กิจกรรมที่เกี่ยวกับยาเวชภัณฑ์อุปกรณ์การแพทย์เครื่องสำอางผลิตภัณฑ์

ทำความสะอาด

- (๑) การผลิต โม้ บด ผสม หรือบรรจุยา
- (๒) การผลิตบรรจุภัณฑ์พื้น แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้งสบู่นี่ใช้กับร่างกาย
- (๓) การผลิต บรรจุลำลี ผลิตภัณฑ์จากลำลี
- (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดต่างๆ

๕.๕ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร

- (๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช
- (๒) การล้าง อบ หรือสะสมยางดิบ
- (๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแบ่งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ แป้งจากพืช หรือแบ่งอื่นๆในทำนองเดียวกัน
- (๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม
- (๕) การผลิตยาสูบ
- (๖) การขัดกะเทาะหรืออบเมล็ดพืช
- (๗) การผลิตสะสมหรือแบ่งบรรจุปุ๋ย หรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย
- (๘) การผลิตเส้นใยจากพืช
- (๙) การตากสะสมขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

๕.๖ กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๑) การผลิตภาชนะเครื่องประดับ เครื่องมืออุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆด้วยโลหะหรือแร่
- (๒) การถลุงแร่ การหลอมหรือหล่อโลหะทุกชนิดยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)
- (๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสานรีด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)
- (๔) การเคลือบชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)
- (๕) การขัดล้างโลหะด้วยเครื่องจักรหรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)
- (๖) การทำเหมืองแร่สะสมแยกคัดเลือกหรือล้างแร่

๕.๗ กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์เครื่องจักรเครื่องกล

- (๑) การต่อประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- (๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล
- (๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล
- (๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์
- (๖) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่
- (๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ
- (๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์
- (๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า

๕.๘ กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

- (๑) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๒) การเลื่อยซอยขัดไสเจาะรูตรงทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิต ฟัน ทาสีเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย สานอ้อย
- (๔) การอบไม้
- (๕) การผลิต การสะสม แบ่งบรรจุรูป
- (๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ
- (๗) การผลิตกระดาษชนิดต่างๆ
- (๘) การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน

๕.๙ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

- (๑) การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพเว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด
- (๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙(๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับอนุญาตใน ๙(๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๖) การประกอบกิจการหอพักอาคารชุดให้เช่าห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ

(๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรีเต้นรำ รำวงร้องเงี้ยวตลกเทศ คาราโอเกะหรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่นๆในทำนองเดียวกัน

(๙) การประกอบกิจการสรว่ายน้ำหรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกันเว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙ (๑)

(๑๐) การประกอบกิจการการเล่นสเก็ตหรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย

(๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก

(๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม

(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์

(๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม

(๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือการเจาะส่วนหนึ่งของร่างกาย

(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์

ชั่วคราว

๕.๑๐ กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การปั่นด้ายกรอผ้าทอผ้าด้วยเครื่องจักรหรือทอผ้าด้วยมือ

(๒) การสะสมปอแป้นฝ้ายนุ่น หรือใยสังเคราะห์

(๓) การปั่นฝ้ายนุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร

(๔) การทอเสื้อกระสอบพรมหรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร

(๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร

(๖) การพิมพ์ผ้าและสิ่งทออื่นๆ

(๓) การชักอบรีดหรืออัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

(๔) การย้อมฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ

๕.๑๑ กิจกรรมที่เกี่ยวกับหินดินทรายซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๒) การระเบิดไม้บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร

(๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ด้วยซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การสะสมผสมซีเมนต์หิน ดิน ทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก คูด ไม้ บด หรือย่อย ด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๑๑(๒)

(๕) การเจียรไนเพชรพลอยหินหรือกระจกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๖) การเลื่อยตัดหรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ

(๗) การผลิตซอล์กปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน

(๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม

(๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย

(๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

(๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๕)

๕.๑๒ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียมปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก แะสารเคมีต่าง ๆ

(๑) การผลิตสะสมบรจุ หรือขนส่งกรด ต่างสารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำละลาย

(๒) การผลิตสะสมบรจุ หรือขนส่งก๊าซ

(๓) การผลิตสะสมกลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

(๔) การผลิตสะสมหรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก

(๕) การขนส่งยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๓(๑)

(๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติกเซลลูลอยด์เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๗) การโม การสะสม หรือบดชั้น

(๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

(๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

(๑๐) การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน

(๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(๑๔) การผลิต การสะสมบรรจุ ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๑๕) การผลิตเซลล์แสงหรือสารเคลือบเงา

(๑๖) การผลิต การสะสมบรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๗) การผลิต การสะสม หรือบรรจุภาว

๕.๑๓ กิจกรรมอื่นๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า

(๓) การผลิตเทียนหรือเทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้

(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

(๘) การพิมพ์ เขียน พับสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่ใช้สิ่งทอ

(๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

(๑๐) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร

(๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค

(๑๒) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง

(๑๓) การผลิต สะสม หรือขนส่งไบโอดีเซลและเอทานอล

หมวดที่ ๓

การบังคับใช้ข้อบัญญัติ

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนด ไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ (อก.๑) พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตอื่นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) อื่นๆ

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องควบคุมตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม นี้ต้องปฏิบัติตามทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการค่านั้นๆให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะมีรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสมตามคำแนะนำของสาธารณสุข

(๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำหรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวรเรียบไม่ซึมไม่รั่วระบายน้ำได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าสถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วไหลหรือขังอยู่ได้หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครกไขมันให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำเครื่องป้องกันกลิ่นไอเสียความสะอาดพื้นละอองเขม่าเถ้าหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียงข้อกำหนดดังกล่าวผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอและต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้นๆ

(๘) ต้องมีที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้ลักษณะจำนวนเพียงพอ

(๙) ต้องจัดให้มีส้วมอันได้สุขลักษณะจำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้นและต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมรวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ที่ขังและปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอและต้องจัดให้ได้สุขลักษณะ

(๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้าต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้งระเบียบข้อบัญญัติและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

ข้อ ๘ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันผู้รับใบอนุญาตตงเว้นปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ในข้อ ๗ เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรืออาจจะเปลี่ยนแปลงอย่างใดเพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการค้าแต่ละประเภทซึ่งได้ควบคุมนั้นก็ได

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๐ ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการค้าทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าวัตถุแห่งการค้านั้นจัดให้เป็นอาหารต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละอองและสัตว์พาหะนำโรค

(๒) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์นำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๓) ถ้าจะเปลี่ยนแปลง แก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๔) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำตรวตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีประกอบการค้าได้ในเวลาอันสมควรเมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุข

ข้อ ๑๒ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มเท่านั้น

ข้อ ๑๓ ในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะระบุไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้ใบอนุญาตตามข้อ ๙ ให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

ข้อ ๑๕ กรณีใบอนุญาตสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับ ใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ อภ.๔ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๓) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ อภ.๒ โดยประทับตราสีแดงว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วยและให้มีวันเดือนปีที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๔) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๕) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณีและลงเล่มที่ เลขที่ ปีของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำร้องบอกกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ อภ.๔

ข้อ ๑๗ หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงาน

ข้อ ๑๘ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ อภ.๑

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ อภ.๒

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ อภ.๓

(๔) คำขออนุญาตต่างๆให้ใช้แบบ อภ.๔

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุ

ไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนดให้เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควรไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตาม ข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับ ใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การ บริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

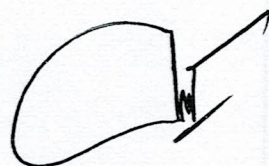
ข้อ ๒๕ บรรดาใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่ยกย่องหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ได้ออกก่อนวันประกาศใช้ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๖ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลนาหนองหุ้มเป็นผูัรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับ นั้นเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองหุ้มให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ลงชื่อ)

(นายวิชาญ วิชาธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองหุ้ม

เห็นชอบ

(นางสาวสุกัญญา กุลสุวรรณ)

นายอำเภอแก่งคร้อ

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและหนังสือรับรอง

ทำยข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๖

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๑	กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์		
	การเพาะพันธุ์ เลี้ยง การอนุบาลสัตว์ทุกชนิด		
๑.๑	การเลี้ยงสัตว์บก		
๑.๑.๑	การเลี้ยงม้า โค กระบือ		
	ก. การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกินกว่า ๑๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๑๐๐	
	ข. การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว	๑๕๐	
	ค. การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกินกว่า ๔๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๓๐๐	
	ง. การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกินกว่า ๑๐๐ ตัวขึ้นไป	๕๐๐	
๑.๑.๒	การเลี้ยงสุกร		
	รายละเอียดตามข้อบัญญัติการควบคุมกิจการการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๖		
๑.๑.๓	การเลี้ยงแกะ,แพะ		
	ก. การเลี้ยงแกะ,แพะ เกินกว่า ๖ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๕๐	
	ข. การเลี้ยงแกะ,แพะ เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว	๑๐๐	
	ค. การเลี้ยงแกะ,แพะ เกินกว่า ๔๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ตัว	๒๐๐	
	ง. การเลี้ยงแกะ,แพะ เกินกว่า ๑๐๐ ตัว ขึ้นไป	๓๕๐	
๑.๒	การเลี้ยงสัตว์ปีก		
๑.๒.๑	การเลี้ยงห่าน,เป็ด,ไก่		
	ก.การเลี้ยงห่าน,เป็ด,ไก่ เกินกว่า ๒๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๑๐๐	
	ข. การเลี้ยงห่าน,เป็ด,ไก่ เกินกว่า ๑๐๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ตัว	๒๐๐	
	ค. การเลี้ยงห่าน,เป็ด,ไก่ เกินกว่า ๓,๐๐๐ตัว แต่ไม่เกิน ๖,๐๐๐ ตัว	๔๐๐	
	ง. การเลี้ยงห่าน,เป็ด,ไก่ เกินกว่า ๖,๐๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว	๑,๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๑.๓	จ. การเลี้ยงห่าน, เป็ด, ไก่ เกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม	๑,๕๐๐	
	ก. การเลี้ยงสัตว์ เพื่อรีดเอานม เกินกว่า ๖ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๑๐๐	
	ข. การเลี้ยงสัตว์ เพื่อรีดเอานม เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว	๒๐๐	
	ค. การเลี้ยงสัตว์ เพื่อรีดเอานม เกินกว่า ๔๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๓๐๐	
	ง. การเลี้ยงสัตว์ เพื่อรีดเอานม เกินกว่า ๑๐๐ ตัว ขึ้นไป	๕๐๐	
๑.๔	การเลี้ยงสัตว์ประเภทอื่นๆ ที่ไม่เข้าลักษณะ (๑)	๓๐๐	
๑.๕	การประกอบกิจการเลี้ยงรวบรวมสัตว์หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะ ทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งที่มีการเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม		
	ก. สัตว์เลี้ยงทั่วไป ที่ไม่มีอันตรายโดยสภาพของตัวสัตว์เอง	๑,๐๐๐	
	ข. สัตว์ป่า ที่ได้รับอนุญาตเลี้ยงตามพระราชบัญญัติป่าไม้	๒,๐๐๐	
๒	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์		
๒.๑	การฆ่าหรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขายในตลาด		
๒.๑.๑	การฆ่าห่าน เป็ด ไก่		
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
๒.๒	การหมัก ฟอก ดาก หรือผสมหนังสัตว์ หรือขนสัตว์		
	ก. การหมัก ฟอก ดาก หนังสัตว์และขนสัตว์	๑,๐๐๐	
	ข. การผสมหนังสัตว์ และขนสัตว์	๑,๐๐๐	
๒.๓	การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังไม่ได้แปรรูป	๑,๐๐๐	
๒.๔	การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์	๑๐๐	
๒.๕	การต้ม การตากการเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นใน สถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด	๕๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๒.๖	การประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่นๆของสัตว์ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐		
๒.๗	การผลิต การไม่ การปน การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือ การกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์ หรือ พืช เพื่อเป็นอาหาร ก. ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม ๕๐๐ เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม ๑,๐๐๐		
๒.๘	การสะสม หรือการล้างครั้ง ก. การสะสมครั้ง ๑๐๐ ข. การล้างครั้ง ๕๐๐		
๓	กิจการเกี่ยวกับอาหารสัตว์ เครื่องดื่ม น้ำดื่ม		
๓.๑	การผลิตเนย เนยเทียม ๕๐๐		
๓.๒	การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยวซีอิ๊ว หอยดองหรือซอสปรุงรส อื่นๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน ก. กะปิ ๕๐๐ ข. น้ำปลา ๕๐๐ ค. เคย ๕๐๐ ง. น้ำบูดู ๕๐๐ จ. ไตปลา ๕๐๐ ฉ. เต้าเจี้ยว ๕๐๐ ช. ซีอิ๊ว ๕๐๐ ซ. หอยดอง ๕๐๐ ณ. น้ำพริกแดง ๕๐๐		

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๓.๓	ญ. น้ำพริกเผา	๕๐๐	
	ฎ. ซอสปรุงรสอื่นๆ	๕๐๐	
	การผลิต การหมัก การผสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน		
๓.๔	ก. ปลาร้า	๓๐๐	
	ข. ปลาเจ่า กุ้งเจ่า	๒๐๐	
	การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๓๐๐	
๓.๕	การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีใดในการผลิตอาหารจากสัตว์พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๓๐๐	
๓.๖	การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๓๐๐	
๓.๗	การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น กว๊ายเตี่ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี		
	ก. เส้นหมี่		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
	ข. เส้นกว๊ายเตี่ยว		
	(๑) โดยมาใช้เครื่องจักร	๓๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
	ค. วุ้นเส้น	๑,๐๐๐	
	ง. ขนมหุ้น		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
	จ. เต้าฮวย เต้าหู้ เกี๊ยมอี	๑,๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๓.๘	การผลิตเบะแซ	๑,๐๐๐	
๓.๙	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะใด		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
๓.๑๐	การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
๓.๑๑	การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการ ห้องเย็น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	
๓.๑๒	การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิด ต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภค ในครัวเรือน		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๔,๐๐๐	
๓.๑๓	การผลิต การบรรจุน้ำตาล		
	ก. น้ำตาลอื่นๆ	๑,๐๐๐	
	ข. น้ำตาลทราย	๔,๐๐๐	
๓.๑๔	การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว	๑,๐๐๐	
๓.๑๕	การผลิตการแบ่งบรรจุเอทีแอลกอฮอล์ สุรา เปียร์ น้ำส้มสายชู	๕๐๐	
๓.๑๖	การคั่วกาแฟ	๕๐๐	
๓.๑๗	การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร		
	ก. โดยใช้เครื่องจักรเกิน ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๒ แรงม้า	๕๐๐	
๓.๑๘	การผลิตผงชูรส	๔,๐๐๐	
๓.๑๙	การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	๑,๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๓.๒๐	การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่นยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑,๐๐๐	
๓.๒๑	การผลิตการบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดอื่นๆ	๑,๐๐๐	
๓.๒๒	การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
๓.๒๓	การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆที่คล้ายคลึงกัน		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
๓.๒๔	การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร		
	ก. พื้นที่ประกอบไม่เกิน ๒๐ ตารางเมตร	๕๐๐	
	ข. พื้นที่ประกอบเกิน ๒๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐	
๓.๒๕	การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายและ เพื่อบริโภคในครัวเรือน		
	ก. ใช้เครื่องจักรทำความเย็นไม่เกิน ๒ เครื่อง	๒๐๐	
	ข. ใช้เครื่องจักรเกิน ๒ เครื่อง แต่ไม่เกิน ๕ เครื่อง	๕๐๐	
	ค. ใช้เครื่องจักรเกิน ๕ เครื่อง ขึ้นไป	๑,๐๐๐	
๓.๒๖	การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑๐๐๐๐	
๔	กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง		
๔.๑	การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร		
๔.๑.๑	การบดยาด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมมากเกิน ๒ แรงม้า	๓๐๐	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	
	ค. ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ เครื่องขึ้นไป	๑,๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๔.๑.๒	การผลิตการบรรจุยารักษาโรค ยารักษาสัตว์		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
๔.๒	การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ่าเย็น กระจกยาเย็น เครื่องสำอางต่างๆ		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
๔.๓	การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี	๕๐๐	
๔.๔	การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๕๐๐	
๔.๕	การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆ	๕๐๐	
๕	กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร		
๕.๑	การอัด การสกัดเอาน้ำมันพืช		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
๕.๒	การล้าง การอัด การรม การสะสมยางดิบ	๑,๐๐๐	
๕.๓	การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่าย หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	
๕.๔	การสีข้าวด้วยเครื่องจักร		
	ก. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๑๐ แรงม้า	๓๐๐	
	ข. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๑๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐	
	ค. ใช้เครื่องจักรเกิน ๒๐ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	
๕.๕	การผลิตยาสูบ		
	(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	
	(๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
๕.๖	การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๕.๓/	การผลิต การสะสมปุ๋ย		
	ก. การผลิตปุ๋ย	๑,๐๐๐	
	ข. การสะสมปุ๋ย	๒๐๐	
๕.๘	การผลิตยิมะพร้าว หรือวัตถุดิบคล้ายคลึงกันด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	
๕.๙	การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง	๑,๐๐๐	
๖	กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่		
๖.๑	การผลิตโลหะเป็นภาชนะเครื่องมือ อุปกรณ์หรือเครื่องจักร เครื่องใช้ต่าง ๆ		
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมไม่เกิน ๒ แรงม้า	๓๐๐	
	ค. ใช้เครื่องจักรที่มีกำลัง ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	
	ง. โดยใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	
๖.๒	การหลอม การหล่อ การถลุงแร่ หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน ๖.๑		
	ก. การหลอม หรือการหล่อ แก้ว เหล็ก ตะกั่ว สังกะสี	๕๐๐	
	ข. การกลึงโดยใช้เครื่องจักรต่ำกว่า ๕ แรงม้า	๕๐๐	
	ค. การกลึงโดยใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	
	ง. การตีโดยใช้แรงงาน	๑๐๐	
	จ. การถลุงแร่	๑,๐๐๐	
	ฉ. การทำเครื่องแก้ว และโลหะทุกชนิด	๑,๐๐๐	
	ช. การบัดกรี	๑๐๐	
	ซ. การประดิษฐ์ของรูปพรรณต่าง ๆ	๑,๐๐๐	
๖.๓	การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้น กิจการใน ข้อ ๖.๑	๑,๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๖.๓.๑	การเชื่อมประสานโลหะด้วยก๊าซไฟฟ้า หรือเครื่องจักร		
	ก. ด้วยก๊าซไฟฟ้า	๑๐๐	
	ข. ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม	๕๐๐	
	ค. ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	
๖.๓.๒	การอัด เจาะ รีด โลหะด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า	๓๐๐	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๒ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	
	ค. เครื่องจักรเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	
๖.๔	การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะ อื่นใด ยกเว้นกิจการในข้อ ๖.๑	๕๐๐	
๖.๕	การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้น กิจการใน (๑)		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า	๓๐๐	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๒ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	
	ค. เครื่องจักรเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	
๖.๖	การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่	๑,๐๐๐	
๓/	กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล		
๓/๑	การต่อประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสีการพ่นสาร		
๓/๑.๑	การต่อประกอบ การเคาะ การปะผุ		
	ก. การต่อประกอบเครื่องยนต์ เครื่องจักรเรือยนต์ รถยนต์ รถกลไฟ	๑,๐๐๐	
	ข. การซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ จักรยานยนต์ สามล้อเครื่อง	๕๐๐	
๓/๑.๒	การพ่นสีสารกันสนิม		
	ก. การพ่นสีรถยนต์โดยเฉพาะ	๕๐๐	
	ข. การพ่นสีเพื่อกิจการอื่นๆ	๑,๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๓/.๒	การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรกล หรือเครื่องกล	๕๐๐	
๓/.๓	การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ซึ่งมีไว้ บริการหรือซ่อม ปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรเครื่องกลดังกล่าว	๑,๐๐๐	
๓/.๔	การล้าง การอัดฉีดยานยนต์	๒๐๐	
๓/.๕	การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่		
	ก. การผลิตแบตเตอรี่	๑,๐๐๐	
	ข. การซ่อมแบตเตอรี่	๕๐๐	
๓/.๖	การปะ การเชื่อมยาง		
	ก. การเชื่อมยางโดยใช้เครื่องมือกล	๓๐๐	
	ข. รถยนต์ หรือเครื่องจักรกลอื่นๆ ที่ใช้ล้อยาง	๓๐๐	
	ค. จักรยานยนต์ รถจักรยาน ๒ ล้อ และ ๓ ล้อ	๕๐	
๓/.๓/ ๘	การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กิจการที่เกี่ยวกับไม้	๕๐๐	
๘.๑	การผลิตไม้ขีดไฟ	๑,๐๐๐	
๘.๒	การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะการชุตร่อง การทำคิ้วหรือการตัดไม้ ด้วยเครื่องจักร		
๘.๒.๑	การเลื่อย การซอยไม้		
	ก. ด้วยแรงงานคน	๑๐๐	
	ข. ด้วยเครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรไม่เกิน ๒๕ แรงม้า	๕๐๐	
	ค. ด้วยเครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรเกิน ๒๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	
๘.๒.๒	การขัด การเจาะ การชุตร่อง การทำคิ้ว		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า	๓๐๐	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๒ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	
	ค. เครื่องจักรเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๘.๓	การประดิษฐ์ไม่หวาย เป็นสิ่งของ ด้วยเครื่องจักร หรือ การพ่น การ ทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้ หรือหวาย ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า	๓๐๐	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๒ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	
	ค. เครื่องจักรเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	
๘.๔	การอบไม้	๑,๐๐๐	
๘.๕	การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	
๘.๖	การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า	๓๐๐	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๒ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	
	ค. เครื่องจักรเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	
๘.๓/	การผลิตกระดาษต่าง ๆ	๑,๐๐๐	
๘.๘	การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน ก. การเผาถ่านให้คิดค่าธรรมเนียมตามจำนวนเตาเผา	เตาละ ๑๐๐ บาท	
	ข. สะสมถ่านเพื่อการจำหน่ายตั้งแต่ ๒๐ กระสอบแต่ไม่เกิน ๔๐ กระสอบ	๑๐๐	
	ค. สะสมถ่านเพื่อการจำหน่ายเกิน ๔๐ กระสอบขึ้นไป	๒๐๐	
๙	กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ		
๙.๑	การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด	๕๐๐	
๙.๒	การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร	๕๐๐	
๙.๓	การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ก. ไม่เกิน ๒๐ ห้อง	๕๐๐	
	ข. เกิน ๒๐ ห้องแต่ไม่เกิน ๕๐ ห้อง	๒,๐๐๐	
	ค. เกิน ๕๐ ห้องขึ้นไป	๕,๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๙.๔	การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ก. ไม่เกิน ๒๐ ห้อง ข. เกิน ๒๐ ห้องแต่ไม่เกิน ๕๐ ห้อง ค. เกิน ๕๐ ห้องขึ้นไป	๕๐๐ ๒,๐๐๐ ๕,๐๐๐	
๙.๕	การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ	๑,๐๐๐	
๙.๖	การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้า ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	
๙.๗	การประกอบกิจการสระว่ายน้ำหรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐	
๙.๘	การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสง หรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	
๙.๙	การประกอบกิจการเสริมสวย หรือการแต่ง เว้นแต่กิจการที่อยู่ ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพ เวชกรรม	๒๐๐	
๙.๑๐	การประกอบกิจการให้ บริการควบคุมน้ำหนักโดยวิธีการควบคุม ทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าว สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๕๐๐	
๙.๑๑	การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม สล๊วกเกอร์	๑,๐๐๐	
๙.๑๒	การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการแพทย์ฯลฯ	๒,๐๐๐	
๙.๑๓	การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๕,๐๐๐	
๙.๑๔	การประกอบกิจการอื่นๆ ที่ไม่เข้าลักษณะตาม(๙)	๕๐๐	
๑๐	กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ		
๑๐.๑	การปั่นด้าย การกรอด้วย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้า ด้วยมือที่กระตุก ตั้งแต่ ๕ ที่ขึ้นไป ก. การทอผ้าด้วยมือที่กระตุกตั้งแต่ ๕ ที่ แต่ไม่เกิน ๑๐ ที่ ข. การทอผ้าด้วยมือที่กระตุก ๑๐ ที่ ขึ้นไป ค. การกรอด้วย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร	๑๐๐ ๒๐๐ ๕๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๑๐.๒	การสะสมปอ ป่าน ผ้ายหรือนุ่น	๕๐๐	
๑๐.๓	การปั่นฝ้าย หรือนุ่นด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า	๓๐๐	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	
๑๐.๔	การทอเสื้อ กระสอบ พรหม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร		
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
๑๐.๕	การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๓ เครื่องขึ้นไป		
	ก. เครื่องจักร ๓ เครื่องขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑๐ เครื่อง	๓๐๐	
	ข. เครื่องจักร ๑๑ เครื่อง แต่ไม่เกิน ๒๐ เครื่อง	๕๐๐	
	ค. เครื่องจักร ๒๑ เครื่องขึ้นไป	๘๐๐	
๑๐.๖	การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่นๆ	๑๐๐	
๑๐.๗	การชัก การอบ การรีด การอัดกรีบผ้าด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรมีกำลังไม่เกิน ๓ แรงม้า	๓๐๐	
	ข. เครื่องจักรมีกำลังเกิน ๓ แรงม้า	๕๐๐	
๑๐.๘	การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ	๑๐๐	
	ก. รับจ้างเคลื่อนที่	๘๐๐	
	ข. ประเภทโรงงาน	๒,๐๐๐	
๑๑	กิจกรรมที่เกี่ยวกับ หิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
๑๑.๑	การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา		
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
๑๑.๒	การระเบิด การโม่ การป่นหิน ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๑๑.๓	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๕๐๐	
๑๑.๔	การสะสม การสะสมซีเมนต์ หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน ก. ไม่เกิน ๕ ตัน ข. เกินกว่า ๕ ตันขึ้นไป	๕๐๐ ๑๐๐	
๑๑.๕	การเจียรระโยนเพชร พลอย หิ กระจกหรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐	
๑๑.๖	การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่างๆ	๕๐๐	
๑๑.๗	การผลิตซอกส์ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน	๑,๐๐๐	
๑๑.๘	การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือ ส่วนผสมเช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	๒,๐๐๐	
๑๑.๙	การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๒,๐๐๐	
๑๑.๑๐	การผลิตกระดาดทราย	๑,๐๐๐	
๑๑.๑๑	การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๑,๐๐๐	
๑๒	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี		
๑๒.๑	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรดต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย	๑,๐๐๐	
๑๒.๒	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ ก. การผลิตก๊าซ ข. สะสมก๊าซเกิน ๑๐ ถัง แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ถัง ค. สะสมก๊าซเกิน ๑๐๐ ถัง ง. ปั่นก๊าซ	๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๑๒.๓	การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ ก. จำนวนที่สะสมเกิน ๕๐๐๐ ลิตรขึ้นไป ข. จำนวนที่สะสมเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐๐ ลิตร ค. สะสมต่ำกว่า ๑๐๐๐ ลิตร	๑,๐๐๐ ๘๐๐ ๕๐๐	
๑๒.๔	การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งถ่านหิน	๑,๐๐๐	
๑๒.๕	การพนัน ยกเว้น กิจการในข้อ ๓.๑	๑,๐๐๐	
๑๒.๖	การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. ใช้เครื่องจักรเกิน ๒ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐	
๑๒.๗	การโม่ การบดชั้น ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๕๐๐	
๑๒.๘	การผลิตสี หรือน้ำมันผสม	๑,๐๐๐	
๑๒.๙	การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์ ก. ฟิล์มภาพยนตร์ ข. ฟิล์มถ่ายรูปสี ค. ฟิล์มถ่ายรูปขาวดำ	๒,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐	
๑๒.๑๐	การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน	๑,๐๐๐	
๑๒.๑๑	การผลิตพลาสติกเซลลูลอยด์เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐	
๑๒.๑๒	การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑,๐๐๐	
๑๒.๑๓	การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๑,๐๐๐	
๑๒.๑๔	การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง สารเคมี อันเป็น ส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๕๐๐๐	

ที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม ต่อปี/บาท	หมายเหตุ
๑๒.๑๕	การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา	๑,๐๐๐	
๑๒.๑๖	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือ พาหะนำโรค		
๑	การสะสม การผลิต		
	ก. การสะสมสารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค	๒๐๐	
	ข. การผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	ค. การผลิตโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
๒	การทำยากันยุง		
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
๑๓	กิจการอื่นๆ		
๑๓.๑	การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นใดในลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๑,๕๐๐	
๑๓.๒	การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า	๓๐๐	
๑๓.๓	การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๓๐๐	
๑๓.๔	การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร	๓๐๐	
๑๓.๕	การสะสมวัตถุ สิ่งของที่ชำรุดใช้แล้ว หรือเหลือใช้ รีไซเคิล	๕๐๐	
๑๓.๖	การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๑,๐๐๐	
๑๓.๗	การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	๕๐๐	
๑๓.๘	การพิมพ์สิ่งของที่ไม่ใช่สิ่งทอ	๕๐๐	
๑๓.๙	การก่อสร้างอาคาร บ้านเรือน โรงเรือน สิ่งก่อสร้างอื่นๆ ที่คล้ายคลึง	๕๐๐	

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

เรื่อง การควบคุมกิจการการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มว่าด้วยการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกรอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒ และกฎกระทรวง การกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้งและการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มและนายอำเภอแก่งศรีภูมิ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มว่าเรื่องการควบคุมกิจการการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ตั้งจากวันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผยที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มแล้ว ๓๐ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

"สถานประกอบกิจการ" หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒

"ผู้ดำเนินการกิจการ" หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรนั้น

"การเลี้ยงสุกร" หมายความว่า การมีสุกรไว้ครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนการให้อาหารอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

"เจ้าของสัตว์" หมายความว่า ผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอก กรง ที่ขัง หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

"ผู้ปฏิบัติงาน" หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

"มลพิษทางเสียง" หมายความว่า สภาวะของเสียงเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางความสั่นสะเทือน" หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางอากาศ" หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางน้ำ" หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางแสง" หมายความว่า สภาวะของแสงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางความร้อน " หมายความว่า สภาวะของความร้อนเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"ของเสียอันตราย" หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนสารพิษอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ วัสดุพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"วัตถุอันตราย " หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"ราชการส่วนท้องถิ่น " หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองหุ้ม

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น " หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองหุ้ม

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองหุ้ม ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองหุ้ม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัย ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้กิจการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกร ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนา สถานโบราณสถาน โรงพยาบาล โรงเรียน สถานบันการศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการหรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและไม่ก่อเหตุรำคาญแก่ชุมชน หรือจะต้องมีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทางดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรน้อยกว่า ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ เมตร

ข้อ ๙ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

ข้อ ๑๐ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรที่ได้รับอนุญาตที่ประสงค์จะทำการต่อเติมแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร จะต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนทำการต่อเติม แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรและต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

ข้อ ๑๑ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างจากเขตที่ดินต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้านเว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง และจัดให้มีการระบายน้ำ หรือการดำเนินการอย่างใด ๆ ด้วยวิธีที่เหมาะสม เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๓ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสมจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๔ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร หรือการเสิร์ฟอาหารสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร ทั้งนี้ ตามข้อบัญญัติท้องถิ่น

หมวด ๓

สัญลักษณ์ของโรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบ

ข้อ ๑๕ โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(๑) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสุกร ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒) พื้นที่โรงเรือนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่ายมีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก

(๓) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๔) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและปล่อยสัตว์กว้างเพียงพอ คอกสัตว์กั้นเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

(๕) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอและมีการระบายอากาศดี

(๖) ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

หมวด ๔

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสัญลักษณ์ของอาหารสัตว์

ข้อ ๑๖ อาหารสัตว์ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๒) สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบ มีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอและถูกหลักสุขาภิบาล

(๓) ภาชนะบรรจุอาหารสุกรควรสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อสุกร

(๔) จัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสุกร เพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

หมวด ๕

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะ ของเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

ข้อ ๑๗ เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ต้องใช้อุปกรณ์เครื่องมือหรือเครื่องจักรที่มีสภาพที่ปลอดภัยสำหรับการใช้งานในสถานประกอบการ และต้องมีการติดตั้งในลักษณะที่แข็งแรง มั่นคง และปลอดภัย โดยมีระบบป้องกันอันตราย และป้ายคำเตือนหรือคำแนะนำในการป้องกันอันตรายจากอุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องจักรนั้น

(๒) ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสมและเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่กีดขวางทางเดินและการปฏิบัติงาน

(๓) เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักรและอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๑ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดเวลา

(๔) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มสะอาดที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำบริโภคของกรมอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอทุกวัน รวมทั้งจัดให้มีภาชนะรองรับน้ำดื่มที่สะอาดและปราศจากสิ่งปนเปื้อนที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสุกรและลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวทิ้งใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่หรือวิธีอื่น

(๕) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำที่ใช้ในแต่ละวัน

(๖) กรณีที่สถานประกอบการกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

หมวด ๖

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๘ สถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สงสัยเสี่ยง โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวกและบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม ไข้หวัด ไรส์ตับอักเสบบางชนิด โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจเป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

ข้อ ๒๑ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๒) ควรสวมชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจการที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีต้องสวมใส่ถุงมือหรือปกกั้นขณะปฏิบัติงาน

หมวด ๗

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล

ข้อ ๒๒ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดมูลฝอยเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๓ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

ข้อ ๒๔ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๒๕ ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๒๖ ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะหมวด ๘ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์ และแมลงนำโรค

ข้อ ๒๗ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องมีการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงพาหะนำโรคตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

(๓) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๒๘ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผ่าต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึงโดยฝั่งซากสัตว์จากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์จนทั่วและกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผา ต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด การเผ่าต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงานอาคารพักอาศัย

ข้อ ๒๙ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น

หมวด ๘

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๓๐ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องมีการจัดการความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย ปลอดภัย เป็นสัดส่วน และดูแลรักษาความสะอาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัยเพื่อให้เกิดความปลอดภัย และไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) ต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่าย โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๕) ต้องจัดให้มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกรในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๗) ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๘) วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

(๙) กิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงมลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือนของเสียอันตราย เช่น กลิ่น น้ำเสีย เขม่าควันเสีย ฟุ้ง และความร้อน เป็นต้น หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุม

ป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

หมวด ๙

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๓๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๓๑.๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆมาให้อัยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือคำสั่งชี้แจงเป็นหนังสือให้ส่งเอกสารการทำงานใดๆเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบพิจารณา

(๓๑.๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัติในการนี้มีอำนาจสอบตามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓๑.๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือมีหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้

(๓๑.๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๓๑.๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะทำให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆเป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นโดยไม่ต้องใช้ราคา

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจร้องทุกข์ กล่าวโทษเพื่อดำเนินคดีผู้ฝ่าฝืน ข้อบัญญัติหรือถอนคำร้องทุกข์ ถอนคำกล่าวโทษผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติ

ข้อ ๓๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบลเพื่อให้ปฏิบัติตามข้อ ๓๑ ของข้อบัญญัติ

หมวด ๑๐

ใบอนุญาต

ข้อ ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) ทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีเป็นนิติบุคคล

(๔) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)

(๕) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)

(๖) ใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ใบอนุญาตฉบับจริงกรณีต่ออายุใบอนุญาต

(๘) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่กฎหมายกำหนด)

(๙) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่กฎหมายกำหนด)

(๑๐) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารและแผนผังแสดงบริเวณ พื้นที่เลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหารผสมอาหารสัตว์ พื้นที่ทำลายซากสัตว์ พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล อาคารสำนักงานและบ้านพักอาศัย

(๑๑) อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้ ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๓๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคำขอหลักฐานต่างๆและสถานที่โรงเรียนที่เลี้ยงสุกรของผู้ประกอบการโดยมีตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๓๔.๑) กรณีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรไม่เกิน ๓๐ ตัว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการเลี้ยงสุกรซึ่งประกอบด้วย

- พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ คน (ตำแหน่งสายงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)

- ผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย จำนวน ๑ คน

- ผู้ปกครองท้องถิ่นหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

- ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๓๔.๒) กรณีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ๓๑-๕๐ ตัว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการเลี้ยงสุกรซึ่งประกอบด้วย

- พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ คน (ตำแหน่งสายงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)

- ผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย จำนวน ๑ คน

- ผู้ปกครองท้องถิ่นหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

- ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

- สาธารณสุขอำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

- ปศุสัตว์อำเภอหรือผู้แทนจำนวน ๑ คน

- ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรในท้องถิ่นที่รับผิดชอบ จำนวน ๑ คน

(๓๔.๓) กรณีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรเกิน ๕๐ ตัว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการเลี้ยงสุกรซึ่งประกอบด้วย

- พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ คน (ตำแหน่งสายงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)

- ผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย จำนวน ๑ คน

- ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน
- สาธารณสุขอำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน
- ปศุสัตว์อำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน
- นักวิชาการสิ่งแวดล้อมหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน
- ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรในท้องที่ที่รับผิดชอบ จำนวน ๑ คน

ข้อ ๓๕ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๓๔ ทำการตรวจสอบเอกสารหลักฐาน และสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรให้เป็นไปตามข้อบัญญัติฉบับนี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันทำการ แล้วนำความเห็นเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเห็นสมควรออกใบอนุญาตหรือไม่

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาคำขอยานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๓๓ ให้แล้วเสร็จ และสั่งอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตในเวลาไม่เกิน ๗ วันทำการ ยกเว้นมีเหตุกรณีจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้เสร็จภายในกำหนดดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาสั่งการออกไปได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

ข้อ ๓๖ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง

ข้อ ๓๗ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวถือว่าสละสิทธิ เว้นแต่มีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๓๘ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตเท่านั้นการขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

ข้อ ๓๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๑๑

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๔๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไปในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๔๖ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๑๒

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๘ ผู้ประกอบการที่ได้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรมาก่อนข้อบัญญัตินี้ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับข้อยกเว้นการปฏิบัติตามข้อ ๘ แต่ทั้งนี้กิจการดังกล่าวต้องมีวิธีการหรือเทคโนโลยี หรือระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพ และป้องกันการดำเนินการให้เป็นอันตรายหรือเป็นเหตุรำคาญต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๔๙ ให้ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรก่อนที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ยื่นคำขอใบอนุญาตพร้อมหลักฐานเอกสารตามข้อ ๓๓ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเวลา ๑๕ วันทำการนับตั้งแต่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๘ ข้อ ๓๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๕๐ นับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ฟาร์มสุกรที่ได้ดำเนินการอยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำการก่อสร้างหรือต่อเติมอาคาร เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๕๑ ภายใต้ข้อ ๔๗ กรณีผู้ประกอบการดำเนินการเลี้ยงสุกรยังไม่เป็นไปตามหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๕ หมวด ๖ หมวด ๗ แห่งข้อบัญญัตินี้ให้ผู้ประกอบการปรับปรุงกิจการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกิน ๙๐ วัน หรือภายในเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรแต่ไม่ควรเกินกว่า ๑๒๐ วัน ทั้งนี้ให้คำนึงความเดือดร้อนรำคาญที่ประชาชนได้รับเป็นสำคัญ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้ประกอบการไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องได้ให้เจ้าพนักงานพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ออกใบอนุญาต พร้อมแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาต และสั่งให้ผู้ประกอบการยุติการประกอบกิจการ

ข้อ ๕๒ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งไม่อนุญาตการออกใบอนุญาตไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบกิจการรายนั้นเสียสิทธิยื่นคำขอใบอนุญาตใหม่ หากภายหลังผู้ประกอบกิจการได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

๐ ๙ มี.ค. ๒๕๖๖

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(นายวิชาญ วิชาธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

เห็นชอบ

(นางสาวสุกัญญา กุลสุวรรณ)

นายอำเภอแก้งคร้อ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองหุ้ม เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับ ที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
๑	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๖ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐ ตัว	๑๐๐.-
๒	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๑๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๓๐ ตัว	๓๐๐.-
๓	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๓๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๕๐๐.-
๔	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๕๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๘๐ ตัว	๗๐๐.-
๕	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๘๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๑,๐๐๐.-
๖	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตัว	๓,๐๐๐.-
๗	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๒๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตัว	๕,๐๐๐.-
๘	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๔๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๖๐๐ ตัว	๗,๐๐๐.-
๙	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๖๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๘๐๐ ตัว	๙,๐๐๐.-
๑๐	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๘๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๑๒,๐๐๐.-
๑๑	เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	๑๕,๐๐๐.-

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบการร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

เรื่อง การควบคุมกิจการการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

ไม่มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมกิจการการเลี้ยงสุกร

เหตุผล

โดยที่พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มในห้วงปี พ.ศ.๒๕๖๕ เป็นต้นมา มีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรในลักษณะฟาร์มเลี้ยงสุกรเพิ่มขึ้นจำนวนมากและมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งการดำเนินกิจการการเลี้ยงสุกรที่ไม่ถูกสุขลักษณะ อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนและเกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม สมควรกำหนดให้กิจการการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องภายในท้องถิ่น กำหนดเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการเลี้ยงสุกรปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินการกิจการการเลี้ยงสุกร และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินการกิจการการเลี้ยงสุกร จึงตราข้อบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.
๒๕๕๙

เหตุผล

เนื่องจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ สภาพเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลให้มีความเป็นระเบียบ ปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน เป็นการสมควรยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงต้องตราข้อบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.
๒๕๕๙

เหตุผล

เนื่องจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ สภาพเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลให้มีความเป็นระเบียบ และปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน จึงเป็นการสมควรยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ และตราข้อบัญญัตินี้